

**ΕΙΠΕ
ΓΕΡΩΝ...**

**Παλαιές και Σύγχρονες
Οικοδομητικές Διηγήσεις
και Διδασκαλίες**

Ἡ μεγάλη δύναμις τῆς Μετανοίας

Περὶ τῆς Μοναχῆς, ἡ ὁποία ἔπεσε, ἀλλὰ μετανόησε*

**«Ἐξ οὗτου εἶδεν ὁ Θεὸς τὴν πρόθεσιν αὐτῆς
εἰς τοῦτο κλίνας, προσεδέξατο αὐτῆς τὴν μετάνοιαν»**

Διηγήσατό τις τῶν Πατέρων ὅτι ἐν Θεσσαλονίκῃ ὑπῆρχεν Ἀσκητήριον παρθένων.

Μία δὲ ἐξ αὐτῶν κατ' ἐνέργειαν τοῦ κοινοῦ ἐχθροῦ ἐπολεμήθη ἐξελεῖν τοῦ Μοναστηρίου.

Ἐξεθλοῦσα δὲ ἔπεσε εἰς πορνείαν ὑπὸ τοῦ χλευάσαντος αὐτὴν δαίμονος πρὸς ἔξοδον.

Εἰς τοῦτο δὲ πεσοῦσα, ἐποίησεν ἰκανὸν χρόνον ἐν τῇ πορνείᾳ.

Καὶ μεταμεληθεῖσα ὑπὸ τῆς ἀγαθότητος τοῦ Θεοῦ

Διηγήθηκε κάποιος ἀπὸ τοὺς Πατέρες, ὅτι στὴν Θεσσαλονίκη ὑπῆρχε ἓνα Ἀσκητήριον Γυναικῶν.

Μία λοιπὸν ἀπὸ τὶς Μοναχῆς αὐτῆς πολεμήθηκε ἀπὸ ἐνέργεια τοῦ κοινοῦ ἐχθροῦ τῶν ἀνθρώπων νὰ ἐξέλθῃ ἀπὸ τὸ Μοναστήρι.

Ἐξῆλθε λοιπὸν καὶ μὲ τὴν ἐνέργεια πάλι τοῦ δαίμονος, ὁ ὁποῖος τὴν ξεγέλασε νὰ κάνει τὴν ἔξοδο, ἔπεσε στὴν

πορνεία.

Ἀφοῦ λοιπὸν ἔπεσε στὴν πορνεία, ἔκανε ἄρκετὸ χρόνο στὸ ἀμάρτημα αὐτό.

Κάποτε ὁμως ἡ ἀγαθότητα τοῦ Θεοῦ συνήργησε γιὰ τὴν

τοῦ συνεργήσαντος αὐτῇ εἰς τὴν μετάνοιαν, ἔλθοῦσα εἰς τὸ Κοινόβιον αὐτῆς ἀπ' οὗ μετενόησε, πεσοῦσα πρὸ τοῦ πυλῶνος ἐτελεύτησε.

Καὶ ἀπεκαλύφθη τινὶ τῶν ἁγίων ὁ θάνατος αὐτῆς. Καὶ εἶδε τοὺς ἁγίους Ἀγγέλους ἔλθοντας παραλαβεῖν τὴν ψυχὴν αὐτῆς καὶ δαίμονας παρεπομένους αὐτῇ.

Καὶ διάλογον γενόμενον μεταξύ αὐτῶν· τῶν μὲν ἁγίων Ἀγγέλων λεγόντων ὅτι ἐν μετάνοιᾳ ἦλθε, τῶν δὲ δαιμόνων λεγόντων ὅτι ἡμῖν δουλεύει τοσοῦτον χρόνον καὶ ἡμετέρα ἐστίν.

Ἐπὶ πολὺ οὖν διαλεγόμενων αὐτῶν περὶ τούτου, ἔλεγον οἱ δαίμονες ὅτι οὐδὲ ἔφθασεν εἰς τὸ Κοινόβιον πῶς οὖν λέγετε ὅτι μετενόησεν;

Ἀπεκρίθησαν οἱ Ἄγγελοι καὶ εἶπον ὅτι, ἐξ ὅτου εἶδεν ὁ Θεὸς τὴν πρόθεσιν αὐτῆς εἰς τοῦτο κλίναςαν, προσεδέξατο αὐτῆς τὴν μετάνοιαν. Καὶ τῆς μὲν μετανόιας αὕτη ἐστὶ κυρία, διὰ τοῦ σκοποῦ οὗ προέθετο· τῆς δὲ ζωῆς ὁ πάντων Δεσπότης καὶ

μετάνοιᾳ τῆς καὶ μεταμελήθηκε καὶ ἀφοῦ γύρισε στὸ Κοινόβιό τῆς μετανοημένη, ἔπεσε πρὸ τῆς πύλης τῆς Μονῆς καὶ ἐξέπνευσε.

Ὁ θάνατός τῆς ἀποκαλύφθηκε σὲ κάποιον ἅγιον ἄνθρωπο. Εἶδε δηλαδὴ αὐτὸς καὶ τοὺς ἁγίους Ἀγγέλους, οἱ ὁποῖοι ἦλθαν νὰ παραλάβουν τὴν ψυχὴ τῆς καὶ τοὺς δαίμονες, οἱ ὁποῖοι τὴν ἀκολουθοῦσαν ἀπὸ πίσω.

Καὶ γινόταν διάλογος μεταξύ τους. Καὶ οἱ μὲν ἅγιοι Ἄγγελοι ἔλεγον, ὅτι μετανοημένη ἦλθε· οἱ δὲ δαίμονες ἔλεγον, ὅτι τόσον καιρὸς ἐμᾶς ὑπηρετοῦσε, ἐπομένως εἶναι ἰδική μας.

Ἀφοῦ κράτησε πολλὴ ὥρα ὁ διάλογός τους γύρω ἀπὸ τὸ θέμα αὐτό, οἱ δαίμονες εἶπαν, ὅτι οὔτε πρόλαβε νὰ εἰσέλθῃ στὸ Κοινόβιο· πῶς λοιπὸν λέγετε ὅτι μετενόησε;

Καὶ οἱ Ἄγγελοι ἀπεκρίθησαν καὶ εἶπαν, ὅτι ἀπὸ τὴν στιγμή ποῦ εἶδε ὁ Θεὸς τὴν πρόθεσί τῆς νὰ προσανατολίζεται πρὸς αὐτό, δέχθηκε τὴν μετάνοιᾳ τῆς. Καὶ ἡ μὲν κυριότητα τῆς μετανόιας τῆς ἀνήκει, ἐφ' ὅσον τὸν σκοπὸ αὐτὸν ἔθεσε πρῶτο ἀπ' ὅλα, ἡ δὲ κυ-

Κύριος.

Ἐν τούτοις οὖν κατασχυνθέντες ὑπεχώρησαν οἱ δαίμονες.

Ὁ δὲ τὴν ἀποκάλυψιν ἐωρακῶς ἅγιος Γέρων, ὁ καὶ Ἐπίσκοπος, διηγήσατο ταῦτα, φησὶν, ἐν ᾧ καὶ ἡμεῖς ἠκούσαμεν καὶ ἀπηγγείλαμεν ὑμῖν.

ριότητα τῆς ζωῆς ἀνήκει στὸν Δεσπότη καὶ Κύριο πάντων.

Μὲ αὐτὰ λοιπὸν τὰ λόγια τῶν Ἀγγέλων καταντροπιάσθηκαν οἱ δαίμονες καὶ ὑπεχώρησαν.

Ὁ ἅγιος λοιπὸν ἐκεῖνος Γέροντας, ὁ καὶ Ἐπίσκοπος, στὸν ὁποῖο ἔγινε ἡ ἀποκάλυψις σχετικὰ μὲ τὸν θάνατο τῆς Μοναχῆς, τὰ διηγήθηκε αὐτὰ –εἶπε– σ’ αὐτόν, ἀπὸ τὸν ὁποῖο καὶ ἡμεῖς τὰ ἀκούσαμε καὶ σᾶς τὰ εἶπαμε.

(*) Τὸ Μέγα Γερωντικόν, Τόμος Γ', κεφάλ. Γ', σελ. 260-261, ἔκδ. Ἱεροῦ Ἠσυχαστηρίου «Τὸ Γενέσιον τῆς Θεοτόκου», Πανόραμα Θεσσαλονίκης, Ἰούνιος 1997. Ἐπιμέλ. ἡμετ.